

som den ærede Minister her trækker frem med, slet ikke er fortjent af Kjøbstæderne. Saaledes som Erfaringen synes, at vide, findes der herken sær communal Interesse, eller overordentlig communal Digtighed i Kjøbstæderne, idetmindste ikke fremfor paa Landet. Valgene af Kjøbstædernes communale Embedsmænd foretages jo ofte af nogle ganske enkelte Personer, og den Interesse, som Kjøbstadcommunalbestyrelserne forstaae at udbrede over deres Forhandlinger, og den Tilstrækningskraft, som de udøve paa deres nærmeste Omgivelser, synes i Reglen at være umærkelig. Jeg troer derfor, at saaledes som de kommunale Forhold have udviklet sig, ere tilfælde og virke, er der ikke nogen Grund til at indrømme Kjøbstæderne noget Fortrin fremfor Landet.

Efter denne Bemærkning, som jo ligger noget udenfor Lovens praktiske Forhold, men er foranlediget ved Motiverne, skal jeg tillade mig adskillige Ytringer om enkelte Hovedpunkter i Lovudkastet. Den første Bestrævelse med dette Udcast maa dog vistnok være den samme som med det tilsvarende Udcast for Kjøbstædernes kommunale Styrelse, nemlig den at faae hele den kommunale Deconomi indbragen under Sogneforstanderskaberne, forsaavidt Communerne angaaer, og under Amtsraadene, forsaavidt Amtsraadsstebene angaaer; der vilde i denne Henseende være betydelige Fremskridt, naar Udcastet bliver til Lov. Navnlig vil dette fremtræde som en Følge af §§ 6, 7 og 17. Derved vilde de mange Smaacommuner, som ere spredte omkring i Hovedcommunen, forsvinde, idetmindste hvad den kommunale Bestatningsmaade angaaer; man vil da ikke længere finde i eet Sogn et Par Veicommuner, et Par Skolecommuner, een eller flere Forde-modercommuner, flere Hestekægder osv. Alt dette vil i Henseende til den kommunale Bestatningsmaade forsvinde efter §§ 6 og 7. Endvidere vil § 17 jo medføre, at mange af de særlige Herredsligninger, der have bestaaet hidindtil, og som ikke have været underkastede Amtsraadene, navnlig hvad Thing- og Arrest-huus og Retsvidner angaaer, bortfalde som saadanne, og at den hele Control med disse Afgifter bliver overdraget til Amtsraadet. Dette troer jeg vil være et betydeligt Fremskridt;

thi disse Herredsligninger ere jo for Diebliffet hovedsageligt i Herredsfogbernes Hænder, og de Regnskaber, som desangaaende existere, ere vistnok kun underkastede en ringe og paa flere Steder maastee slet ingen Control. Jeg troer derfor, at i Henseende til det virkelige Deconomiske, det communal-Deconomiske vil Lovudkastet være et betydeligt Fremskridt. Jeg maa her gjentage, hvad jeg sagde ved den foregaaende Lov om Kjøbstæderne, nemlig, at der vistnok endnu er flere Kasser, som med Tøse kunne henregnes til de kommunale, uden at de ere indbefattede under denne Lov, og jeg skal da atter her nævne Politikkasserne for Landet. Det forekommer mig, at disse Kasser, der ikke have en saa ganske ringe Formue, med Tøse kunne indbrages under Amtsraadenes Tilsyn, da det er Amtterne, som for en stor Deel underholde Politivæsenet. — Et andet Fortrin ved Loven er den Maade, hvorpaa Communeafgifterne efter samme skulle tilveiebringes; jeg sigter herved til, at en Deel af Communebidragene skal tilveiebringes ved Beskatning paa Formue og Veilighed. Jeg maa imidlertid med andre Talere finde, at der i Lovudkastet behøves flere Bestemmelser, for at denne Ligning skal kunne stee med Ligelethed og Billighed, og jeg troer, at en stor Deel af de Bemærkninger, der iforgaars bleve fremfattede af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), have deres Rigtighed. Navnlig mener jeg ogsaa, at man maa være vis paa, hvorledes Begrebet „Bopæl“ i det Hele skal forstaaes. Jeg troer endvidere, at Loven klart maa sige, om saadanne Formuebidrag alene skulle lignedes paa en Mand som Sognebeboer, eller om de tillige skulle falde paa en Mand, der har Eiendomme og drager Indtægt af Eiendomme i Communen, uden at han tillige boer der. Min personlige Mening er den, at han kun som Sognebeboer bør beskattes; men jeg anseer det derhos for rigtigt, at der findes en Reciprocitet, et Overensstemmelsesforhold Sted imellem de enkelte Communer i dette Punkt, og jeg finder, at der i sag Henseende findes en god Veiledning i de Love, der have været for angaaende Krigsskatten. Om Forfjellen imellem Beskatningen paa Hartorn og Beskatningen paa Formue skal jeg